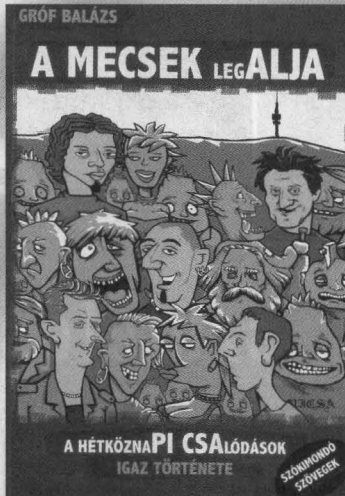

A Mecsek legalja a **II. Bootleg Music punkfesztiválon** Csongrád - 2005. május 20-21.

Keresve sem találhatnánk jobb helyszínt egy punk zenekar igaz történetével foglalkozó könyv bemutatásához, mint egy punk fesztivál. Az Alföld elkeseredett tarajos népe idei csongrádi seregszemlájén, a Tisza gátjának tövében megbúvó néhai laktanya gyakorlóján végre közhírré tétetett, hogy elkészült az utóbbi évek legnépszerűbb punk szabadcsapata, a tizenöt éves Hétköznapl CSAlódások válogatott kalandjait elregélő könyv.

▶ Ami a Bootleg Music Punkfesztiválra, sajátosság helyét foglal el a honi fesztiválok közt. Utazó fesztivál, mivel hogy minden évben máshol rendezik meg, akárcsak az Effot-ot. Tavaly Kunzentmárton biztosított helyszínt a duhaj punkoknak, idén Csongrád. Hogy jövőre hová költöznek, az egyelőre még talány, de remélem lesz folytatás, mert a szezon egyik, leghangulatosabb punk bulijával lennének szegényebbek. A rendezvény fő erénye, az emberléptékűsége mellett, hogy előszeret-

t látogatják zenekarok a környező országokból, valamint, hogy a szervezők igyekeznek teret biztosítani minél több fiatal, tehetséges, vagy egyszerűen csak bátor banda számára. Nyilván délután háromkor nem a legszerencsésebb színpadra állni, de itt valahogy mindenkinek volt közönsége. Erotikus Görények, a Punktomín, Left, Katéter, E33 stb., de nem hiányozhattak természetesen az ilyenkor szokásos húzónevek; a Prosectura, az Auróra, CPG, vagy a Hétköznapl CSAlódások, de bemutatkozott a szlovák Pankreas, és a szerb Red Union melyet különösen ajánlanék a Clash hagyatékán tengődők figyelmébe.

▶ Az ilyen és ehhez hason rendezvények közönsége persze nem a legfinomabb társaság. Rendszeresen maguk alatt vágják a fát az olcsó kis balhéikkal, nem csekély mértékben növelve annak az esélyét, hogy a fesztiválnak ismét költöznie kelljen. A balhés arcokat igyekeztek ugyan kiszűrni, de sajnos mindig akadtak olyanok, mint az a piros hajú bajnok, aki a kannás bortól zavaros tekintettel bizonygatta, hogy az a nálánál tíz évvel fiatalabb és húsz kilóval könnyebb srác, akinek nekiment és összerugdosott, ellopta az ő pénztárcáját és iratait. Olyan jól játszotta a hülyét, hogy még a haverjai is elhitték neki. A dolgot a helyi yard zárta rövidre, akik kipakoltatták a vadbarommal a zsákját és láss csodát, megvált a pénztárca iratostól, pénztéstől. A szerencsétlent ezt követően a saját haverjaitól kellett megvédeni. Ilyen esetekben nagy kincs a nyugodt és határozott biztonsági őr, aki tudja, hogy mikor kell közbelépni, és mikor háttat fordítani.

▶ A csongrádi bulival nagyjából egy időben jelent meg a Hétköznapl CSAlódások eddigi pályafutásának emléket állító könyv, a Mecsek legalja, amit a kiadója, a Taifuu nagyon jó érzékkel a nagy nyári fesztiválokra időzített. A bátorságot, hogy beletúrjon egy punk zenekar múltjába, Gróf Balázs vette, aki a könyv impozánsan tarka borítóját is jegyzi. "Balázst régóta ismerjük, - magyarázta Megyeri Ferenc, a Picsa énekese. "Volt egy rádióműsora valamelyik kis helyi rádiónál, amit csak ott Pécsen és környékén lehetett fogni. Párszor meghívott bennünket ide, majd pedig csináltunk közösen egy kazettát, az volt az Archiv+, ahol régi száma-

ink hallhatók, átvezetés közben pedig egy beszélgetés közte és köztem. (Ezt a legendás mélyintertűt zárta le Gróf Balázs azzal a kérdéssel, hogy "Végezetül ... megtudnád adni a Vili plasztikai sebészének a számát?" sz.m.) Majd pedig ő készítette a Dollár, hatalom, pornó lemezünk borítóját, mivel ő elsősorban képregény rajzoló, meg grafikus ügyebár és a munkái az Est Lapokban szoktak megjelenni. Eredetileg most is csak a borítót akartuk vele csináltatni, de aztán felajánlotta hogy megírja ő az egészet és mi, illetve a kiadók, a Taifuu úgy döntött, miért is ne."

▶ A honi közönség nincs elárasztva ilyen és hasonló könyvekkel. Az elmúlt években készült ugyan néhány figyelemre méltó, például az LGT-vel vagy a Kispál és a Borzral foglalkozó, de a legtöbb nem igazán tudott túllépni a "mi a kedvenc fogkrém-márkád?" és a "Micsoda gonosz emberek is vettek minket körül, akiket nem merek megnevezni, nehogy baj legyen belőle" kérdéskörön. "Ez nem egy benyalós könyv. Balázs jól ismer bennünket és igyekezett rávilágítani a hibáinkra, de az erényeinkre is. Megpróbált objektív maradni, de azért az is kiderül, hogy szeret ő minket. Sok esetben felhívott, és elmondta, hogy bizonyos dolgokról mi a véleménye és meg kell, hogy mondjam, nem mindenben értettünk egyet. De a végén én mindig azt mondtam neki, hogy írja csak le, amit gondol, mert a könyv csak így lesz hiteles." - nyilatkozta az énekes.

▶ A könyv első fejezeteiben megpróbálja vázolni a tizenöt évvel ezelőtti pécsi állapotokat. Bemutatja a "garázs-telepet", ahol a helyi műkedvelő zenekarok - köztük a Picsa is próbáltak, megemlékezik a Gruppensex zenekarról, akik sokkal többre is vihették volna, de úttörő szerepük így is megkérdőjelezhetetlen, és szép sorjában bemutatja Pécs legendás helyeit, a kocsmákat, klubokat, ahol zenekarok sargadtak, majd hullottak porba. Elemezgeti a Picsa eddigi összes kiadványát, a kezdeti számp próbálgatásoktól az érett lemezekig, nem megfeledkezve arról, hogy kezdetben ezek a srákok bizony nagyon nem tudtak zenélni - Megyeri például basszusgitárosként kezdte. Megszólaltatja a régi tagokat, elemzi az összes fontosabb dalt, felidéz koncerteket, körbejárja a nagyobb balhékat, mint például az 1997-es feljelentés körülményeit, majd végeredményét, nem megfeledkezve arról sem, hogy a botrány mennyit hozott a zenekar konyhájára.

▶ Külön fejezetet kap a könyvben minden mostani és volt zenekari tag és külön fejezetet Bucó, a punkból lett kispolgár (vagy fordítva). Részletesen foglalkozik a közte és Me-

gyeri közt lefolyt vitával, ami olyan sziporkázó jelszavakat szült, mint a "hadsereg nélküli tábornok" és a "szülei pénzén a Szigeten lázadó nemzedék", és ahogy az várható volt, a "ki a nagyobb punk"? kérdésnek feneklett meg. Gróf igyekezett nem állást foglalni, habár Bucónak azért bevitt egyet, idézgetvén annak legendás Genyó Szívó Dísztroly című fanzínjából, olyan számára ma már kissé kényelmetlen kijelentéseket, mint pl., hogy "Tiltakozunk a tekintélyvel ellen". Mentségére legyen szóva, hogy meg is szólaltatja az érintettet, megadván neki a lehetőséget, hogy kifejtse nézeteit és hogy elássa a csatabárdot.

▶ A könyv írója néhol megvédi Megyerit, elsősorban a szókimondó, közvetlen személyeknek szóló szövegek elmáradása miatt, és arra hivatkozik, hogy annak megfektésre váró talányos szövegei hosszabb távon több izgalmat ígérnek. Ez még akkor is túlzás, ha Megyeri ekkor már túl van a szövegei miatti első komolyabb feljelentésen. Abban viszont igaz van, hogy "Az a baj ezekkel a politikusokkal cseszegető nótákkal, hogy Feri sosem az adott közszereplő munkásságát kritizálja (talán erre egyedül a Kössük fel!-ben tett kísérletet), hanem olcsó személyeskedésekben merülnek ki, ezért nem lépnek túl egy maszatos képű kisgyerek kritiká-

ján, aki akkor mer csak grimaszt vágni szüeleire, amikor az már háttat fordított neki. Ezt a gyermekbetegséget sajnos a Picsának tíz év alatt sem sikerült kinőnie" - írja a Szélsődál című albumunk halható Viktor című dal kapcsán.

▶ Gróf Balázs könyve tehát nem egy hízog és kíméletlen kis dolgozat. Elfogult a zenekarral - érthetetlen, hogy mi tud neki tetszeni a giccses, mulatós Punk rock'n'roll című Picsa slágeren -, de ugyanakkor nem is kíméli őket. Pár kérdés persze kimaradt, például, hogy miért váltottak annyit kiadót, vagy hogy néha átestek a ló túlsó oldalára, ami a vörös zászlókat, meg a neveltséges baloldali dumákat illeti, de foglalkozik olyan témákkal, mint például, hogy a Picsa volt az első punkzenekar, akik vették a bátorságot, hogy előbb József Attila, majd Ginsberg sorait megzenésítsék. Nem fognak azonban a csalódnai azok sem, akik kevésbé ve-vők Megyerinek a világról alkotott véleményére és megfektésére. Kárpótlásul számos jobbnál-jobb, a zenekar viselt dolgaival foglalkozó történetet olvashatnak és a sok fotónak, koncertplakátnak köszönhetően vizuálisan is soron követheti ezt a nem minden nap, az almbortól édes, a sörtől keserű sikertörténetet.